

ORDENANÇA DE PUBLICITAT DIRECTA A LES BÚSTIES

Publicada al BOP de 8 de maig de 1997.

ARTICLE 1R.

La present Ordenança municipal té per objecte regular l'anomenada "Publicitat directa a les bústies" amb la finalitat de dignificar el sector, racionalitzar l'activitat i reduir-ne les molèsties que la "bustiada" provoca a la ciutadania.

ARTICLE 2N.

Només podran exercir aquesta activitat, les empreses de distribució de material publicitari a les bústies legalment constituïdes per a aquesta finalitat, sense perjudici de l'excepció derivada de la propaganda institucional, electoral i provinent d'entitats públiques i privades sense afany de lucre.

ARTICLE 3R.

La publicitat serà dipositada a l'interior de les bústies del veïnat i/o en aquells espais que aquests o les comunitats de propietaris hagen disposat per a la seua col·locació. Es prohibeix expressament deixar la publicitat al terra dels vestíbuls de les vivendes. Igualment resta prohibit repartir publicitat en la via pública llevat de casos molt excepcionals i prèvia autorització fonamentada.

ARTICLE 4T.

Tot el material publicitari repartit, siga de les característiques que siga, haurà de portar en lloc visible una identificació de l'empresa distribuïdora. L'absència de la identificació serà objecte d'una sanció que, entenent que el repartiment ha estat realitzat per una empresa que no estiga legalment constituïda, recaurà sobre l'empresa anunciant.

ARTICLE 5è

En el supòsit que el material publicitari a distribuir, per impossibilitat tècnica i/o operativa justificada no reunesca les condicions exigides per la present ordenança, les empreses distribuïdores de material publicitari a les bústies, ho comunicaran per escrit a l'Ajuntament amb l'avanç necessari acompanyant un model del material a distribuir.

ARTICLE 6è.

L'incompliment d'aquesta ordenança, en el sentit de no dipositar correctament els prospectes, detectat pels serveis d'inspecció d'aquest Ajuntament o denunciat repetidament per la ciutadania serà objecte d'una sanció.

ARTICLE 7è.

Per garantir un bon servei i evitar molèsties al veïnat el material publicitari objecte de distribució serà plegat adequadament tenint en compte el tamany més habitual de la boca de les bústies.

ARTICLE 8è.

Entenent que la bústia és un bé privat, les empreses distribuïdores de material publicitari hauran d'abstenir-se de dipositar publicitat en aquelles bústies, la propietat de les quals indique expressament la voluntat de no rebre'n.

ARTICLE 9è.

Les empreses de distribució de material publicitari a les bústies recomanaran a la seua clientela la quantitat de prospectes a repartir i la seua periodicitat amb la intenció de disminuir-ne el seu impacte i garantir-ne la seua eficiència.

ARTICLE 10è.

Les empreses de distribució de material publicitari a les bústies recomanaran a la seua clientela la necessitat d'usar paper reciclat, de no usar paper clorat, d'evitar la plastificació i els prospectes setinats, així com la conveniència d'afavorir l'ús de tintes ecològiques.

ARTICLE 11é.

El material publicitari una volta usat, tindrà la consideració de residu municipal reciclable. Les empreses de distribució de material publicitari a les bústies aconsellaran a la seua clientela incloure en la seua publicitat missatges d'educació ambiental i molt expressament, de la necessitat de dipositar la publicitat, una volta usada en els contenidors especials de paper ubicats a la ciutat amb la finalitat de garantir-ne el reciclatge.

ARTICLE 12é. INFRACCIO

En especial i sense perjudici del previst en els articles anteriors, no serà permès i constituïran infracció els següents actes:

- No trobar-se legalment constituïda l'empresa distribuïdora.
- Deixar publicitat al terra dels vestíbuls dels immobles o en lloc diferent al disposat pel veïnat o les comunitats de propietaris.
- El repartiment del material publicitari sense identificació de l'empresa distribuïdora, excepte en els supòsits expressament autoritzats prevists a l'ordenança.
- Distribuir publicitat a les bústies de les persones que hagen fet ús del seu dret voluntari de no rebre'n.
- Negar-se o resistir-se a subministrar dades o a facilitar informació necessària sol·licitada per les autoritats competents o dels seus agents en el compliment de les funcions i també el subministrament d'informació o documentació

falsa, inexacta, incompleta o que indueca a error, implícitament o explícitament.

RÉGIM SANCIONADOR

ARTICLE 13è.

Concepte d'infracció. Constitueixen infracció administrativa d'aquesta ordenança les accions i omissions que representen vulneració dels seus preceptes, tal com apareixen tipificats en els diferents articles de desenvolupament.

ARTICLE 14è.

Responsabilitat. Són responsables de les infraccions administratives les persones físiques que le cometen a títol d'autors o co-autors.

Aquesta responsabilitat es podrà estendre a aquelles persones que per llei se'ls atribueca el deure de preveure la infracció administrativa comesa per uns altres.

En les infraccions relatives a actes subjectes a llicència que es produeixen sense condicions, seran responsables les persones físiques i jurídiques que siguin titulars de la llicència i, si aquesta no existís, la persona física o jurídica sota la relació de dependència de la qual, en el seu cas, actue l'autor/a material de la infracció.

ARTICLE 15è. Classificació de les infraccions i la seua sanció.

Les infraccions administratives a aquesta ordenança seran objecte de sanció administrativa que de conformitat amb l'article 59 de TR 781/1986, de 18 d'Abril en matèria de Règim Local no podrà ser superior a 10.000 pts per a municipis de població existent entre 20.001 i 50.000 habitants.

Així mateix, les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus tenint en compte per a la seua classificació els següents criteris d'aplicació:

- L'existència d'intencionalitat o reiteració.
- La naturalesa dels perjudicis ocasionats.
- La reincidència per comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa.
- La capacitat econòmica del subjecte infractor.
- La transcendència social.

L'imposició de la sanció serà compatible amb l'exigència a la persona infractora de la reposició de la situació alterada per aquesta al seu estat originari.

ARTICLE 16è. Prescripció i caducitat.

Les infraccions molt greus prescriuen als dos anys, les greus a l'any i les lleus als sis mesos.

Aquests terminis començaran a comptar a partir del dia en què la infracció s'hagués comés.

Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran als tres anys, les imposades per faltes greus als dos anys i les imposades per faltes lleus a l'any.

Aquests terminis començaran a comptar des del dia següent a aquell en què hagués adquirit fermesa en via administrativa la resolució per la qual es va imposar la sanció.

Si transcorreguts sis mesos des de la iniciació del procediment sancionador no hagués recaigut resolució expressa i definitiva s'iniciarà el termini de 30 dies per a la caducitat de l'expedient i arxiu de les actuacions. Aquests terminis s'interrompran en els supòsits que el procediment s'hagés paralitzat per causa imputable a les persones interessades o que els fets hagen passat a la jurisdicció penal.

ARTICLE 17è. Mesures cautelars.

L'òrgan competent en l'incoació del procediment sancionador pot adoptar, mitjançant resolució motivada, les mesures cautelars de caràcter provisional que siguin necessàries per a la bona finalitat del procediment, evitant el manteniment dels efectes de la infracció i impulsant les exigides pels interessos generals.

En aquest sentit podrà acordar la suspensió de les activitats que es realitzen sense llicència i la retirada d'objectes, materials, utensilis o productes amb que s'estigués generant o s'hagués generat la infracció.

Aquestes mesures podran adoptar-se per la Prefectura de la Policia Local una volta formulada la preceptiva denúncia i hauran de ser mantingudes, modificades o alçades per l'òrgan que incoe el procediment.

ARTICLE 18è. Competència i procediment.

La competència per a l'incoació dels procediments sancionadors objecte d'aquesta ordenança i per a la imposició de sancions i de les altres exigències compatibles amb les sancions correspon a l'Alcaldia, la qual la pot desconcentrar en la resta de la Corporació mitjançant l'adopció i publicació de la corresponent disposició de caràcter general.

La instrucció dels expedients ha de correspondre a la regidoria o emplet/da públic/a que es designe en la resolució d'incoació.

S'utilitzarà amb preferència el procediment abreviat i en la seua tramitació es podrà acumular l'exigència, en el seu cas, a la persona infractora de la reposició al seu estat originari de la situació alterada per la infracció i la determinació de la quantia a que ascendeix la indemnització dels danys i perjudicis causats al domini públic, edificis municipals, instal·lacions municipals, arborat i mobiliari urbà.

La indemnització dels danys i perjudicis causats es determinarà, si no s'acumulés, en un procediment complementari, amb l'audiència del responsable.

En tots els casos serviran de base a la determinació les valoracions realitzades pels serveis tècnics municipals.

Les resolucions administratives donaran lloc, segons els supòsits, a l'execució subsidiària i al procediment del constrenyiment sobre el patrimoni o a deixar expedita la via judicial corresponent.

Quan els danys i perjudicis s'ocassionassen a béns i instal·lacions de caràcter no municipal, amb independència de la sanció administrativa que pogués correspondre pels fets, es podran facilitar a les persones titulars dels béns o drets els antecedents dels fets i la seua quantificació per si desitjassen acudir a la via judicial.

ARTICLE 19è. Terminació Convencional.

Determinada la responsabilitat administrativa de la persona infractora i senyalada la multa podrà convenir-se de forma voluntària, la substitució de la quantia de la indemnització de danys i perjudicis per la realització física dels treballs que requeresca la reparació del dany i la recuperació de l'aspecte interior d'aquells.

En aquests supòsits les quanties de les multes podran recluir-se.

ARTICLE 20è. Normativa complementària.

Per al no previst en aquest capítol sobre règim sancionador serà d'aplicació la normativa valenciana relativa al respecte i supletòriament el Reial Decret 1389/1993 de 4 de Agost (BOE número 189 de 9 d'Agost).